

Syntarel s. r. o.

**z siedzibą przy ul. Landererova 7743/8, 811 09
Bratysława – Stare Miasto, Słowacja**

**Regulamin transportu krajowego i
międzynarodowego drogowego przewozu towarów**

Sekcja I

Podstawowe postanowienia

Artykuł I – Postanowienia wprowadzające

1. Niniejszy regulamin transportowy określa warunki, na jakich przewoźnik wykonuje drogowy transport towarowy na terenie Republiki Słowackiej i państw Unii Europejskiej na podstawie licencji wspólnotowej w rozumieniu Kodeksu Cywilnego lub Handlowego zgodnie z obowiązującą wersją.
 2. Przewoźnikiem w rozumieniu niniejszego regulaminu przewozu jest **Syntarel s. r. o. z siedzibą przy ul. Landererova 7743/8, 811 09 Bratysława – Stare Miasto, Słowacja, numer identyfikacyjny: 56 815 212, numer VAT: SK 2122457777** która zajmuje się drogowym transportem towarów na terenie Republiki Słowackiej i państw Unii Europejskiej na podstawie licencji wspólnotowej.
 3. Przewoźnik posiada ważną licencję na wykonywanie międzynarodowego drogowego transportu towarowego wg **Rozporządzenie (WE) nr 1072/2009 oraz ustawa nr. 56/2012 Dz. o transporcie drogowym**.
 4. Harmonogram realizacji przewozów jest wiążący dla wszystkich stron umowy przewozu dla wszystkich partnerów umownych przewoźnika.
-

Artykuł II – Definicja pojęć

- **Przewoźnik:** osoba prawna lub fizyczna zajmująca się transportem drogowym towarów.
- **Nadawca (nadawca):** osoba zlecająca przewóz towaru.
- **Beneficjent:** osoba, do której przeznaczona jest przesyłka.
- **Poprzedni:** to przewóz rzeczy, ładunków, towarów przemysłowych i innych niezbędnych rodzajów towarów w międzynarodowym i krajowym transporcie drogowym towarów.
- **Wysyłka:** rzeczy przeznaczone do przewozu na podstawie jednej umowy przewozu.
- **CMR:** Konwencja o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów (Genewa 1956).

Artykuł III – Rodzaj wykonywanego transportu drogowego i zakres świadczonych usług transportowych

1. Przewoźnik realizuje transport drogowy towarów w następującym zakresie:
 - a. krajowy transport drogowy towarów,
 - b. międzynarodowy transport drogowy towarów.
2. Charakter drogowego transportu towarowego:
 - a. przesyłki całopojazdowe,
 - b. przesyłki jednostkowe,
 - c. załadunek,
3. Przesyłki dowożone do jednego przewoźnika (nadawcy lub odbiorcy) jednym przejazdem pojazdu uważa się za przesyłki całopojazdowe, jeżeli ich waga jest większa niż 2500 kg lub niezależnie od jej wagi:
 - a. jeżeli wykorzystuje masę użyteczną lub przestrzeń ładunkową używanego pojazdu,
 - b. jeżeli zgodnie z umową z przewoźnikiem przesyłka jest przewożona specjalnym samodzielnym prowadzeniem pojazdu albo wymaga tego charakter przesyłki lub realizacja przesyłki w wymaganym terminie,
 - c. jeżeli przesyłka jest ładowana lub rozładowywana ze względów operacyjnych w dwóch lub więcej lokalizacjach. Pod uwagę brany jest także jeden przejazd pojazdu, jeżeli przewoźnik ze względów eksploatacyjnych przeniósł ładunek na inny pojazd.
4. Za przeładunek uważa się przesyłkę przewożoną razem z innymi przesyłkami lub w trakcie takiej jazdy pojazdu, która w przeciwnym razie musiałaby zostać zrealizowana bez ładunku.

Artykuł IV – Definicja rzeczy przewożonych przez przewoźnika

1. Przewoźnik, ze względu na swoje obecne zaplecze techniczne, przewozi przesyłki wagonowe.

- a. transport ładunków na paletach,
 - b. przewóz innego rodzaju towarów na zlecenie przewoźnika,
 - c. transport ładunków ciężkich i ponadgabarytowych,
2. Rodzaje transportu według bazy technicznej, zwłaszcza taboru samochodowego
3. Pozostałe transporty realizujemy na podstawie szczegółowych zleceń przewoźników.
-

Artykuł V – Ceny i warunki płatności

1. Ceny za świadczone usługi transportowe ustalane są według aktualnie obowiązującego cennika przewoźnika lub według indywidualnie ustalonej oferty cenowej, zatwierdzonej przez Klienta przed realizacją transportu. Ceny podane są bez podatku VAT, chyba że wyraźnie zaznaczono inaczej.
 2. Rozliczenie kosztów transportu odbywa się w oparciu o parametry transportu, obejmujące głównie odległość, wagę, objętość, rodzaj towaru, stopień pilności oraz inne usługi dodatkowe zgodnie z umową.
 3. Klient zobowiązany jest do zapłaty wystawionej przez przewoźnika faktury w terminie 14 dni od jej doręczenia, chyba że w umowie lub na fakturze określono inaczej.
 4. Zapłatę uważa się za dokonaną w dniu wpływu odpowiedniej kwoty na rachunek bankowy przewoźnika.
 5. W przypadku opóźnienia w płatności przewoźnikowi przysługują odsetki za zwłokę w wysokości określonej przez obowiązujące przepisy prawa Republiki Słowackiej (zgodnie z § 369c Kodeksu Handlowego).
 6. Przewoźnik zastrzega sobie prawo do żądania wpłaty zaliczki przed realizacją przewozu, szczególnie w przypadku nowych relacji biznesowych, zamówień specyficznych lub usług o dużej wartości.
 7. Przewoźnik ma prawo dokonać korekty cen w przypadku znaczących zmian kosztów (np. paliwo, opłaty drogowe, inflacja), przy czym Klient musi zostać poinformowany o tej zmianie z co najmniej 7-dniowym wyprzedzeniem.
 8. Wszelkie usługi dodatkowe (załadunek, rozładunek, obsługa celna, ubezpieczenie, składowanie itp.) będą rozliczane osobno, zgodnie z obowiązującym cennikiem lub indywidualną umową.
-

Artykuł VI – Przedmioty wyłączone z przewozu

1. Są wyłączone z transportu
 - a. transport żywności,
 - b. transport towarów niebezpiecznych,
 - c. rzeczy, których przewóz jest zabroniony powszechnie obowiązującymi przepisami prawa,
 - d. przedmioty, które ze względu na swoje wymiary lub wagę, biorąc pod uwagę masę użytkową, wymiary pojazdów oraz stan dróg lądowych, którymi będzie przewożony, nie nadają się do przewozu pojazdem przewoźnika,
 2. Ze względu na obecne zaplecze techniczne przewoźnik nie przewozi żywych zwierząt.
 3. Przewoźnik nie realizuje transportów szczególnie nadmiernych i ponadgabarytowych, które wymagałyby specjalistycznego zaplecza technicznego.
 4. Jeżeli do przewozu została zgłoszona przesyłka wyłączona z przewozu lub dopuszczona do przewozu na specjalnych warunkach, bez powiadomienia przewoźnika o tym charakterze przesyłki, albo została przyjęta do przewozu na podstawie błędnych lub niekompletnych danych, nadawca obowiązany jest zapłacić karę w wysokości dwukrotności uzgodnionej opłaty przewozowej za przesyłkę całopojazdową.
-

Artykuł VII – Warunki załadunku i rozładunku pojazdów oraz zakres współpracy nadawcy i odbiorcy towaru z przewoźnikiem

1. Przewoźnik, a także nadawcy i spedytorzy zadbają o to, aby uzgodnione umownie harmonogramy przewozów były zgodne z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady nr 23/2015. 561/2006 w sprawie harmonizacji niektórych przepisów prawnych z zakresu prawa socjalnego, dotyczących transportu drogowego i zmieniających rozporządzenia Rady (EWG) nr 2006/2006. 3821/85 i (WE) nr. 2135/98 i uchyla rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85. Chodzi tu przede wszystkim o przestrzeganie godzin pracy punktów załadunku nadawcy i punktów rozładunku odbiorcy, przestrzeganie czasów załadunku i rozładunku, tak aby kierowcy przewoźnika mogli przestrzegać harmonogramu pracy w zakresie czasu jazdy, przerw, odpoczynku dobowego i tygodniowego.
2. Nadawca ma obowiązek oznakować przesyłkę lub jej poszczególne elementy, jeżeli tak stanowią przepisy niniejszego regulaminu przewozu lub jeżeli jest to niezbędne dla ułatwienia obsługi przesyłki lub wyeliminowania ryzyka jej uszkodzenia lub pomyłki. Oznakując przesyłki zawierające towary niebezpieczne, nadawca ma obowiązek przestrzegać postanowień Europejskiej Umowy o międzynarodowym przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (ADR).
3. Przewoźnik ma prawo w każdej chwili sprawdzić, czy przesyłka odpowiada wpisom przewoźnika w dokumentach przewozowych (np. dowodzie dostawy,

konosamencie). Sprawdzenie przesyłki w miejscu załadunku lub rozładunku przeprowadza się w obecności co najmniej jednej osoby niebędącej pracownikiem przewoźnika.

4. Jeżeli przewoźnik przed opuszczeniem miejsca załadunku stwierdzi, że przesyłka wyłączona z przewozu została przyjęta do przewozu, ma obowiązek zwrócić ją nadawcy, a nadawca ma obowiązek ją przyjąć z powrotem.
5. Jeżeli w trakcie dostarczenia przesyłki zostanie stwierdzony błąd mogący spowodować uszkodzenie pojazdu lub wspólnie przewożonej przesyłki, przewoźnik ma prawo odmówić przyjęcia przesyłki do przewozu, jeżeli błąd został wykryty dopiero w trakcie przewozu, spowoduje to przerwanie podróży. W przypadku przerwania przejazdu przewoźnik postępuje jak w przypadku pozostałych przeszkód komunikacyjnych.
6. Nadawca przesyłki ma obowiązek przekazać przesyłkę przewoźnikowi w stanie odpowiednim do transportu lądowego. Jeżeli przesyłka nie nadaje się do transportu lub stwierdzono w niej błąd zgodnie z ust. 10, przewoźnik może odmówić przyjęcia go do przewozu. Koszty związane z wydaniem pojazdu do załadunku, opóźnieniem pojazdu w trakcie załadunku lub koszty związane z przerwaniem transportu zgodnie z ust. 10, nadawca przesyłki obowiązany jest zapłacić przewoźnikowi.
7. Przez wagę przesyłki rozumie się wagę wraz z środkami manipulacyjnymi i transportowymi nadawcy pobranymi w momencie wysyłki.
8. Nadawca określa wagę przesyłki i jest za nią odpowiedzialny, co jest podane w liście przewozowym lub innych dokumentach towarzyszących.
9. Przewoźnik ma prawo w każdej chwili sprawdzić wagę przesyłki, zwłaszcza jeżeli ma wątpliwości co do prawidłowości tych informacji po stronie nadawcy. Masę ustala się w drodze urzędowego ważenia lub obliczenia, jeżeli ilość ładunku jest określona liczbą pojedynczych identycznych sztuk lub liczbą jednostek miary, a masa jednej sztuki przesyłki lub jednostka miary jest znana lub ustalona poprzez ważenie.
10. Sposób sprawdzenia masy oraz wynik badania przewoźnik odnotowuje na wszystkich częściach listu przewozowego lub innego dokumentu przewozowego dostępnych w trakcie badania.
11. Nadawca ponosi koszty związane z ustaleniem wagi przesyłki (np. ważenie urzędowe itp.), jeżeli w umowie przewozu zażądał od przewoźnika ustalenia wagi lub jeżeli ustalona przez przewoźnika masa przesyłki różni się o więcej niż 3% od wagi podanej przez nadawcę.
12. Jeżeli odbiorca zażądał ustalenia wagi przesyłki, obowiązany jest także ponieść koszty związane z ustaleniem wagi przesyłki.
13. Nadawca w Republice Słowackiej jest świadomy, że jeżeli bez wiedzy kierowcy pojazdu lub jego operatora przekroczy maksymalną dopuszczalną masę całkowitą pojazdu, maksymalną dopuszczalną masę pojazdu, maksymalną dopuszczalną masę całkowitą przyczepy lub maksymalną dopuszczalną masę osi pojazdu, może zgodnie z ustawą nr 8/2009 Dz. o ruchu drogowym, ze zmianami, zatwierdzone przez odpowiednią policję.

14. W przypadku stwierdzenia przez przewoźnika przekroczenia dopuszczalnej masy ładunku lub jego złego rozłożenia spowodowanego przez nadawcę w miejscu nadania, nadawca obowiązany jest wyładować część przesyłki lub jej tłumaczenie. Jeżeli przewoźnik dowie się dopiero w trakcie transportu, np. z uwagi na błędne dane dotyczące wagi przesyłki, uprawniony jest do rozładunku części przesyłki lub jej przekazania na konto i ryzyko nadawcy przesyłki. O fakcie tłumaczenia przesyłki lub rozładunku części, przewoźnik ma obowiązek poinformować nadawcę przesyłki i ma obowiązek odnotować te czynności w dokumencie przewozowym. Na przewóz wyładowanej części przesyłki nadawca obowiązany jest wystawić odrębne zlecenie transportowe.
15. Nadawca ma obowiązek dokładnie określić w umowie przewozu miejsce załadunku i rozładunku (dokładny adres), a także powiadomić przewoźnika o wszelkich ograniczeniach wjazdu niektórych pojazdów ciężarowych lub w określonym czasie do miejsca załadunku lub rozładunku. Np. czy miejsce znajduje się w strefie niskiej emisji, w strefie z ograniczeniami wjazdu samochodów ciężarowych o określonej masie całkowitej, z określonym naciskiem na oś itp. Nadawca ma także obowiązek wskazać godziny pracy odbiorcy lub w jakich godzinach można dokonać rozładunku.
16. Generalnie załadunek zapewnia nadawca, a rozładunek odbiorca przesyłki, chyba że przewoźnik ustalił z przewoźnikiem inaczej.
17. Z punktu widzenia umowy przewozu załoga pojazdu nie ma obowiązku zapewnienia załadunku i rozładunku pojazdu. Przewoźnik dokona załadunku lub rozładunku tylko wtedy, gdy posiada do tego niezbędny sprzęt operacyjny i pracowników oraz jest to wyraźnie uzgodnione w umowie przewozu i za uzgodnioną dopłatą do ceny transportu. Z punktu widzenia przepisów BHP załoga pojazdu przewoźnika nie może korzystać z urządzeń przeładunkowych przewoźników, jeżeli nie została przeszkolona w zakresie ich obsługi i za pisemną zgodą przewoźników.
18. Nadawca ma obowiązek podjąć wszelkie środki niezbędne do sprawnego załadunku i terminowego zabezpieczenia przesyłki przed uszkodzeniem. Przewoźnik (nadawca i odbiorca) ma obowiązek zapewnić warunki bezpieczeństwa pracy i ekonomicznego użytkowania pojazdów przewoźnika. W szczególności jest on obowiązany zapewnić utrzymanie miejsc i urządzeń załadunku i rozładunku w stanie umożliwiającym szybki i bezpieczny załadunek i rozładunek przesyłek, zapewnienie dostatecznego wzmocnienia wszelkich terenów służących do poruszania się pojazdów, w tym niepublicznych dróg dojazdowych, oraz utrzymywanie ich w przejezdnym i bezpiecznym stanie, a także zapewnienie dostatecznego oświetlenia miejsc załadunku i rozładunku pojazdów.
19. Kierowca (przedstawiciel przewoźnika) ma obowiązek uczestniczyć w załadunku i ewentualnie kierować rozkładem ładunku na pojeździe, m.in. z punktu widzenia równomiernego obciążenia osi pojazdu przewożonym towarem oraz z punktu widzenia, aby podczas transportu nie doszło do zagrożenia bezpieczeństwa i płynności ruchu drogowego. Jeżeli nadawca nie zastosuje się do poleceń przewoźnika i w związku z tym nastąpi błąd w załadunku, zwłaszcza przy przeciążeniu pojazdu, przewoźnik ma prawo żądać przeniesienia ładunku na pojazd lub złożenia ładunku lub jego części. Jeżeli przewoźnik nie jest usatysfakcjonowany, może odmówić wykonania przewozu lub zorganizować

odpowiednie składowanie i składowanie ładunku na koszt i ryzyko nadawcy.

20. Jeżeli przewoźnik zapewnia załadunek i rozładunek pojazdu, ma obowiązek zadbać o to, aby pojazd i inne urządzenia przewoźnika nie uległy uszkodzeniu.
21. Jeżeli przed załadunkiem innego rodzaju ładunku konieczne jest umycie pojazdu-cysterny, kontenera-cysterny lub nadwozia cysterny, przewoźnik ma obowiązek zgłosić ten fakt przewoźnikowi w zleceniu transportowym lub ramowej umowie przewozu. Koszty związane z praniem pokrywa przewoźnik.
22. Ze względu na uszkodzenia przesyłki powstałe w transporcie odbiorca może odmówić przyjęcia przesyłki lub jej części tylko wówczas, gdy stan przesyłki uległ zmianie na skutek uszkodzenia w stopniu uniemożliwiającym jej użytkowanie zgodnie z jej pierwotnym przeznaczeniem. Odbiorca nie ma jednak obowiązku przyjęcia przesyłki, chyba że przewoźnik spisuje protokół uszkodzenia przesyłki w obecności obu stron. Wpisu można dokonać również w dokumencie przewozowym.
23. Zastrzeżenia dotyczące sposobu załadunku, przeładunku i rozładunku przewoźnik (członek załogi pojazdu) zgłasza nadawcy, odbiorcy lub innym osobom w formie pisemnej, np. w liście przewozowym.
24. Uwzględnia się czas opóźnienia przewoźnika podczas załadunku lub rozładunku; chyba że w umowie przewozu ustalono inaczej; czas od żądanego momentu podstawienia pojazdu przewoźnika w celu załadunku lub rozładunku do rozpoczęcia załadunku lub rozładunku oraz ewentualnej przerwy w tych pracach nie z winy przewoźnika, w tym wystawienia dokumentów przewozowych przesyłki. Za czas opóźnienia przewoźnik może żądać odszkodowania pieniężnego, które powinno zostać uzgodnione w umowie przewozu.

Sekcja II

Sposób zawarcia i ważność umowy o przewóz rzeczy w krajowym transporcie drogowym towarów

Artykuł VIII – Postanowienie podstawowe umowy przewozu rzeczy w krajowym transporcie drogowym towarów

1. Jeżeli przedsiębiorca zleca przewóz u przewoźnika i zostaje zawarta umowa przewozu, zastosowanie mają do tego przepisy §§ 610-629 o umowie przewozu rzeczy zgodnie z ustawą nr. 513/1991 Zb. Kodeks Handlowy ze zmianami.
2. Przez umowę przewozu przesyłki przewoźnik zobowiązuje się wobec nadawcy do przewiezienia rzeczy (przesyłki) z określonego miejsca (miejsca nadania) do

określonego innego miejsca (miejsca przeznaczenia), a nadawca zobowiązuje się zapłacić mu odszkodowanie (opłatę za przewóz).

3. Przewoźnik ma prawo żądać od nadawcy potwierdzenia żądanego transportu w dokumencie przewozowym, a nadawca ma prawo żądać od przewoźnika pisemnego potwierdzenia odbioru przesyłki.
4. Jeżeli do realizacji transportu wymagane są specjalne dokumenty, nadawca ma obowiązek przekazać je przewoźnikowi najpóźniej w momencie przekazania przesyłki do transportu. Nadawca odpowiada za szkodę wyrządzoną przewoźnikowi na skutek nie przekazania tych dokumentów lub ich nieprawidłowości.
5. Jeżeli w umowie nie określono inaczej, umowa wygasa, jeżeli nadawca nie zwrócił się do przewoźnika o przejęcie przesyłki w terminie określonym w umowie, w przeciwnym razie w terminie sześciu miesięcy od zawarcia umowy.
6. Przewoźnik ma obowiązek wykonać transport do miejsca przeznaczenia z profesjonalną starannością w uzgodnionym terminie, w przeciwnym razie bez zbędnej zwłoki. W razie wątpliwości bieg terminu rozpoczyna się następnego dnia po dostarczeniu przesyłki przez przewoźnika.
7. Jeżeli odbiorca przesyłki jest znany przewoźnikowi, ma on obowiązek mu dostarczyć przesyłkę, a jeżeli zgodnie z umową odbiorca ma odebrać przesyłkę w miejscu przeznaczenia, powiadomić go o zakończeniu transportu.
8. Dopóki przewoźnik nie wydał przesyłki odbiorcy, nadawca ma prawo żądać przerwania przewozu i zwrotu mu przesyłki albo innego jej załatwienia, za co ponosi z tego tytułu koszty.
9. Jeżeli osoba niebędąca przedsiębiorcą zleci przewóz rzeczy u przewoźnika, zostanie zawarta umowa przewozu ładunku zgodnie z §§765 - 773 ustawy nr. 40/1964 Zb. Kodeks Cywilny ze zmianami.

Artykuł IX – Obowiązki zlecającego transport i odbiorcy przesyłki

1. Zleceniodawca transportu, najczęściej nadawca, ma obowiązek udzielić przewoźnikowi rzetelnych informacji o zawartości przesyłki i jej charakterze oraz odpowiada za szkodę wyrządzoną przewoźnikowi na skutek naruszenia tego obowiązku.
2. Nadawca ma obowiązek zamówić transport u przewoźnika. Wystarczy również zamówienie e-mailem, faksem lub telefonicznie.
3. Zlecenie transportowe może zostać wydane na jeden transport lub na określoną liczbę transportów. Jeżeli przewozy będą się powtarzać i przewóz będzie trwał

dłużej, bardziej wskazane jest zawarcie ramowej umowy o przewóz pomiędzy przewoźnikiem a zleceniodawcą transportu.

4. Zlecenie transportowe musi zawierać dane niezbędne do wykonania transportu i wystawienia faktury zgodnie z obowiązującymi przepisami. Do prawidłowego zawarcia umowy przewozu zlecenie lub projekt umowy przewozu musi zawierać następujące informacje:
 - a. nazwa firmy zleceniodawcy transportu, adres, numer identyfikacyjny, numer NIP, adres e-mail, numer telefonu oraz w razie potrzeby inne dane kontaktowe,
 - b. informacje o przesyłce (rodzaj, waga brutto itp.),
 - c. miejsce nadania i miejsce przeznaczenia przesyłki (dokładny adres),
 - d. w razie potrzeby również czas załadunku i rozładunku,
 - e. uzgodnione wynagrodzenie za wykonanie transportu (cena za transport).
5. Jeżeli do wykonania przewozu wymagane są specjalne dokumenty, nadawca ma obowiązek przekazać je przewoźnikowi najpóźniej w chwili przekazania przesyłki do transportu. Nadawca odpowiada za szkody wyrządzone przewoźnikowi w wyniku niedostarczenia przesyłki lub jej nieprawidłowości.
6. Zlecając transport Klient ma obowiązek poinformować przewoźnika o cenie wyższej niż normalna cena rynkowa.
7. W przypadku przewozu towaru, którego cena jest wyższa niż 35 000 €, Klient ma obowiązek zgłosić i udokumentować tę wartość przewoźnikowi ze względu na ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej przewoźnika za przesyłkę.
8. Na żądanie nadawcy przewoźnik ma obowiązek pisemnie potwierdzić odbiór przesyłki.
9. Umowa przewozu tworzona jest pomiędzy klientem (nadawcą lub odbiorcą) a przewoźnikiem
 - a. poprzez przyjęcie zamówienia,
 - b. jeżeli jest to transport, którego nie trzeba zamawiać, rozpoczynając transport,
 - c. poprzez przyjęcie przesyłki do transportu.
10. Zamówienie zostało przyjęte

- a. jeżeli pomiędzy przewoźnikiem a nadawcą zostało uzgodnione ustnie lub telefonicznie co do zakresu, czasu lub sposobu wykonania żadanego transportu, lub
 - b. moment, w którym przewoźnik potwierdzi Klientowi jego otrzymanie pisemnie, pocztą elektroniczną, faksem lub w inny wiarygodny sposób; jeżeli nadawca żąda takiego potwierdzenia, przewoźnik obowiązany jest się do tego zastosować,
 - c. poprzez rozpoczęcie zleconego transportu przez przewoźnika, chyba że zamówienie zostało odebrane zgodnie z powyższymi punktami.
11. Jeżeli przewoźnik przyjmie propozycję odbiorcy przesyłki dotyczącą jej dalszego transportu do innego odbiorcy, tworzona jest nowa umowa przewozu.
12. Przyjmując zlecenie transportowe lub zawierając umowę przewozu, przewoźnik może wymagać od zleceniodawcy transportu wpłacenia zadatku w wysokości do 100% ustalonej ceny lub ceny wstępnej za przewóz. Przewoźnik ma obowiązek prawidłowo potwierdzić otrzymanie zaliczki oraz wystawić wymagane dokumenty podatkowe (np. fakturę za zaliczkę).
13. Do czasu dostarczenia przesyłki nadawca ma prawo wydawać przewoźnikowi nowe zamówienia na warunkach określonych niniejszym regulaminem przewozu.
14. Przewoźnikowi przysługuje uzgodniona zapłata.
15. Przewoźnik ma prawo do zapłaty opłat transportowych po wykonaniu transportu do miejsca przeznaczenia, jeżeli umowa nie przewiduje innej ceny.
16. Jeżeli przewoźnik nie może zrealizować przewozu z przyczyn za które nie ponosi odpowiedzialności, przysługuje mu proporcjonalna część opłaty za przewóz, uwzględniając już zrealizowany transport.
17. Jeżeli w umowie wskazany jest odbiorca przesyłki, nabywa on prawa z umowy z chwilą zażądania wydania przesyłki po jej dostarczeniu do miejsca przeznaczenia albo po upływie terminu, w jakim powinna być tam dotrzeć. Z tą chwilą na odbiorcę przechodzą także roszczenia z tytułu uszkodzenia przesyłki. Jednakże przewoźnik nie doręczy przesyłki odbiorcy, jeśli byłoby to sprzeczne z instrukcjami przekazanymi mu przez nadawcę. W takim przypadku nadawca nadal ma prawo zająć się przesyłką. Jeżeli nadawca wskaże przewoźnikowi osobę inną niż odbiorca, osoba ta nabywa prawa z umowy w taki sam sposób, jak pierwotny odbiorca.
18. Przyjmując przesyłkę, odbiorca przejmuje na siebie odpowiedzialność za zapłatę roszczeń przewoźnika wobec nadawcy z tytułu umów związanych z przewozem otrzymanej przesyłki, jeżeli odbiorca o tych roszczeniach wiedział lub musiał wiedzieć.
19. Przewoźnik pobiera opłatę retencyjną na zabezpieczenie swoich roszczeń wynikających z umowy prawo do przesyłki, o ile może nią rozporządzać.

20. Jeżeli przesyłka wiąże się z kilkoma prawami zatrzymania, prawo zatrzymania przysługujące przewoźnikowi ma pierwszeństwo przed wcześniej ustalonymi prawami zatrzymania.

21. Zastaw przewoźnika ma pierwszeństwo przed zastawem nadawcy.

Artykuł X – Odpowiedzialność przewoźnika za uszkodzenie przesyłki i za nieprzestrzeganie warunków przewozu

1. Przewoźnik odpowiada za szkody w przesyłce powstałe od chwili jej przejęcia przez przewoźnika do momentu dostarczenia jej do odbiorcy, chyba że przewoźnik nie mógł temu zapobiec dochowując zawodowej staranności.
2. Przewoźnik nie odpowiada jednak za uszkodzenie przesyłki, jeżeli udowodni, że zostało ono spowodowane przez:
 - a. nadawca, odbiorca lub właściciel przesyłki,
 - b. wada lub naturalny charakter zawartości przesyłki, w tym normalna strata, której przewoźnik nie mógł zapobiec; są to przypadki siły wyższej, na przykład uszkodzenia ładunku podczas powodzi, trzęsień ziemi, pożarów, lawin itp.
3. W przypadku uszkodzenia przesyłki powstałego zgodnie z ust. 2, przewoźnik ma obowiązek dołożyć profesjonalnej staranności, aby szkody były jak najmniejsze.
4. W przypadku zaginięcia lub zniszczenia przesyłki przewoźnik ma obowiązek zrekompensować cenę, jaką przesyłka miała w chwili wydania przewoźnikowi.
5. W przypadku uszkodzenia lub pogorszenia się przesyłki, przewoźnik ma obowiązek zrekompensować różnicę pomiędzy ceną, jaką miała przesyłka w chwili jej przyjęcia przez przewoźnika, a ceną, jaką miałyby w tym momencie uszkodzona lub uszkodzona przesyłka.
6. W przypadku umowy przewozu ładunku w rozumieniu Kodeksu Cywilnego, przewoźnik obowiązany jest zrekompensować utratę lub zniszczenie przesyłki ceną za utraconą lub zniszczoną przesyłkę w chwili przyjęcia jej do przewozu. Ponadto jest on zobowiązany ponieść celowo poniesione koszty powstałe w związku z transportem zagubionej lub zniszczonej przesyłki. W przypadku uszkodzenia lub częściowego zaginięcia przesyłki przewoźnik płaci kwotę, o którą przesyłka uległa obniżeniu; jeżeli przeprowadzenie naprawy jest celowe, koszt naprawy pokrywa przewoźnik. Przewoźnik odpowiada za wskazane szkody do wartości 10 000 EUR. Przewoźnik ma obowiązek wykonać przewóz z profesjonalną starannością i w wyznaczonym terminie. Za inne szkody powstałe w transporcie towarowym, np. uszkodzenie przewożonej przesyłki, przewoźnik odpowiada tylko wtedy, gdy

powstało na skutek przekroczenia terminu dostawy. Za szkody spowodowane przekroczeniem terminu dostawy przewoźnik odpowiada do wysokości opłaty za przesyłkę. Nadawca lub odbiorca muszą wyraźnie udowodnić szkodę wyrządzoną przewoźnikowi.

7. Przewoźnik ma obowiązek niezwłocznie zgłosić nadawcy szkody w przesyłce powstałe przed jej wydaniem odbiorcy. Jeżeli jednak odbiorca nabył prawo do wydania przesyłki, jest on zobowiązany do przekazania tego protokołu odbiorcy. Przewoźnik odpowiada za szkodę wyrządzoną nadawcy lub odbiorcy wskutek naruszenia tego obowiązku.
8. Jeżeli istnieje bezpośrednie zagrożenie znacznego uszkodzenia przesyłki i nie ma czasu na zwrócenie się do nadawcy o instrukcje lub jeśli nadawca waha się zastosować się do tych instrukcji, przewoźnik może sprzedać przesyłkę w sposób odpowiedni na rachunek nadawcy.
9. Przewoźnik może wykonać swój obowiązek przy pomocy innego przewoźnika i odpowiada tak, jakby sam wykonał przewóz.
10. Za szkody wyrządzone nadawcy w wyniku niezrealizowania transportu, co do którego zawarta została już pisemna umowa przewozu, przewoźnik odpowiada tylko do wysokości udowodnionych wydatków związanych ze zbędnym przygotowaniem przesyłki do transportu.
11. Nadawca ma obowiązek zgłosić przewoźnikowi prawo do odszkodowania za szkodę wyłącznie w formie pisemnej, przy czym musi uzasadnić swoje żądania. Ponadto musi załączyć dokumenty potwierdzające zasadność jego roszczenia i prawidłowość żądanej kwoty oraz odpowiednią część dokumentu przewozowego.
12. Nadawca ma obowiązek dochodzić odszkodowania u przewoźnika w ciągu sześciu miesięcy od doręczenia przesyłki odbiorcy lub, jeżeli przesyłka nie została wydana, w ciągu sześciu miesięcy od wydania przesyłki do przewozu, pod rygorem wygaśnięcia prawa.

Artykuł XI – Warunki zmiany umowy przewozu i odstąpienia od umowy

1. Do czasu doręczenia przesyłki nadawca może żądać przerwania transportu i zwrotu mu przesyłki albo innego jej załatwienia w porozumieniu z przewoźnikiem, a nadawca obowiązany jest ponieść celowo poniesione z tym koszty.
2. Odbiorca przesyłki może zaproponować jej dostarczenie w innym miejscu rozładunku.

3. Transport i inne koszty związane z wprowadzeniem zmian w umowie przewozu zgodnie z ust. 1, opłaca nadawca i zgodnie z ust. 2 odbiorca.
4. Przepisy art. 7.
5. Jeżeli po zawarciu umowy przewozu potrzeba przewozu ustała, nadawca ma obowiązek niezwłocznie powiadomić o tym przewoźnika.
6. Jeżeli przewóz został odwołany dopiero po opuszczeniu przez pojazd umówionego miejsca załadunku lub pojazd był już doprowadzony do takiego miejsca, a przesyłka nie została zgłoszona do przewozu z przyczyn leżących po stronie nadawcy, przewoźnikowi przysługuje odszkodowanie za poniesione w związku z tym koszty.
7. Jeżeli przewoźnik nie może wykonać umówionego przewozu lub nie może go wykonać na uzgodnionych warunkach lub warunkach określonych w niniejszym regulaminie przewozu, obowiązany jest niezwłocznie powiadomić o tym nadawcę. Jeżeli nadawca nie zgadza się z nowymi warunkami zaproponowanymi przez przewoźnika, ma on prawo odstąpić od umowy przewozu; może odstąpić od umowy również w przypadku, gdy pojazd nie został dostarczony w ciągu trzech godzin od uzgodnionego terminu dostawy bez uprzedniego porozumienia z nadawcą.
8. Jeżeli po przyjęciu przesyłki do przewozu pojawi się przeszkoda, z powodu której nie można rozpocząć lub kontynuować przesyłki albo nie ma możliwości wydania przesyłki i nie uzgodniono z nadawcą dalszego postępowania w takiej sprawie, przewoźnik ma obowiązek niezwłocznie zwrócić się do nadawcy z propozycją.
9. Przewoźnik nie musi rozumieć nadawcy, jeśli jest to przeszkoda tymczasowa (np. konieczność zmiany terminu wysyłki) i osiągnięcie jego propozycji wymagałoby więcej czasu niż usunięcie przeszkody.
10. Jeżeli przeszkoda zniknie przed złożeniem przez nadawcę dodatkowej propozycji, przewoźnik postępuje zgodnie z pierwotnie ustalonymi warunkami. Nadawca może już w liście przewozowym zamieścić propozycję postępowania z przesyłką w przypadku wystąpienia przeszkody w transporcie w trakcie wykonywania umowy przewozu.
11. Jeżeli doręczenie przesyłki odbiorcy lub zwrócenie jej nadawcy zgodnie z postanowieniami wcześniejszymi nie będzie możliwe, przewoźnik zorganizuje jej przechowanie; przewoźnik niezwłocznie poinformuje nadawcę o przechowaniu przesyłki. Koszty związane z przechowywaniem pokrywa nadawca.

Artykuł XII – Listy przewozowe w drogowym transporcie towarowym

1. List przewozowy jako dokument przewozowy towarzyszy przesyłce do momentu jej wystawienia. Nadawca ma obowiązek przekazać przewoźnikowi należycie wypełniony list przewozowy albo jest obowiązany udostępnić przewoźnikowi dane dotyczące przesyłki i np. po wpisaniu ich przez przewoźnika do listu przewozowego potwierdzić je swoim podpisem, albo też przewoźnik może uzgodnić inaczej na liście przewozowym.
2. List przewozowy przekazywany jest przewoźnikowi, o ile nie uzgodniono inaczej, wraz z przesyłką.
3. List przewozowy musi zawierać co najmniej następujące dane:
 - a. imię (nazwa) nadawcy i odbiorcy,
 - b. zwyczajowa nazwa zawartości przesyłki i jej opakowania,
 - c. całkowitą wagę przesyłki,
 - d. miejsce załadunku i miejsce rozładunku,
 - e. datę i potwierdzenie odbioru przesyłki przez przewoźnika i odbiorcę,
 - f. miejsce rezerwacji przewoźnika.
4. Jest to list przewozowy w krajowym transporcie drogowym towarów
 - a. list przewozowy wypełniony i złożony przez nadawcę,
 - b. dowód dostawy, jeżeli spełnia podane warunki.
5. Jeżeli przesyłka jest załadowywana lub rozładowywana w kilku miejscach, nadawca ma obowiązek przedstawić oddzielny list przewozowy na każdą część przesyłki. W przypadku niektórych rodzajów transportu dane dokumentu przewozowego mogą zostać uproszczone.
6. Przewoźnik oraz przewoźnicy (nadawca i odbiorca) ponoszą odpowiedzialność za prawidłowość i kompletność danych, które wprowadzają do dokumentu przewozowego.
7. Przewoźnik ma prawo wpisać w dokumencie przewozowym zastrzeżenia przewoźnika co do rodzaju użytego pojazdu na podstawie wniosku zlecniodawcy, stanu przesyłki, jej opakowania, ilości sztuk oraz sposobu załadunku.
8. Podczas przewozu łatwo psującej się żywności oraz przewozu towarów niebezpiecznych od nadawcy wymagane są dodatkowe dokumenty wymagane obowiązującymi przepisami, wymienione w innych sekcjach przepisów transportowych.

Sekcja III

Sposób zawarcia i ważność umowy przewozu rzeczy w międzynarodowym drogowym transporcie towarowym

Artykuł XIII - Postanowienie podstawowe dotyczące umowy przewozu rzeczy

1. Ze względu na przepis art. 756 Kodeksu handlowego dotyczący transportu międzynarodowego, te umowy, konwencje i kontrakty mają pierwszeństwo przed przepisami prawnymi obowiązującymi w Republice Słowackiej. Te fragmenty poszczególnych artykułów przepisów przewozowych, które są uregulowane w międzynarodowych traktatach, porozumieniach i konwencjach, np. w Konwencji o umowie przewozu w międzynarodowym drogowym transporcie towarowym (CMR), dekrete Ministra Spraw Zagranicznych nr 2007/2013, z dnia 2010-12-07. 11.1975 Kol. w brzmieniu późniejszych zmian i uzupełnień, odmiennie, nie będą stosowane w międzynarodowym transporcie drogowym.
2. Konwencja CMR ma zastosowanie do każdej umowy o odpłatny przewóz przesyłek pojazdem drogowym, jeżeli miejsce odbioru przesyłki i zamierzone miejsce jej dostarczenia określone w umowie znajdują się na terenie dwóch różnych krajów, z których co najmniej jeden jest umawiającym się państwem Konwencji CMR.
3. Konwencja CMR obowiązuje na całej trasie przewozu i niezależnie od długości podróży na terenie Republiki Słowackiej i za granicą. Pod tym względem Konwencja CMR zastępuje ustawodawstwo krajowe.
4. Konwencja CMR ma zastosowanie do transportu drogowego towarów, w którym można używać pojazdów mechanicznych, ciągników, przyczep, przyczep i kontenerów.

Artykuł XIV - Obowiązki zlecającego transport i odbiorcy przesyłki

1. Osoba zlecająca transport, najczęściej nadawca, ma obowiązek dołączyć do listu przewozowego lub udostępnić przewoźnikowi dokumenty niezbędne do

przeprowadzenia procedur celnych i innych urzędowych przed doręczeniem przesyłki oraz udzielić mu wszelkich żądanych przez niego informacji.

2. Nadawca jest uprawniony do rozporządzania przesyłką, w szczególności może żądać od przewoźnika zaprzestania przewozu, zmiany miejsca doręczenia lub wydania przesyłki innemu odbiorcy niż wskazany w liście przewozowym.
3. Prawo do rozporządzania przesyłką wygasa, jeżeli przewoźnik przekaze odbiorcy drugą część listu przewozowego, a ten potwierdzi odbiór przesyłki.

Artykuł XV - Listy przewozowe w międzynarodowym transporcie drogowym towarów

1. Dowodem zawarcia umowy przewozu jest list przewozowy, będący wiarygodnym dokumentem zawarcia i treści umowy przewozu, a także przyjęcia przesyłki przez przewoźnika. Brak listu przewozowego, jego zaginięcie lub braki nie wpływa to na ważność zawartej umowy przewozu (w dalszym ciągu mają do niego zastosowanie przepisy Konwencji CMR), jednak jego istnienie jest konieczne ze względu na okoliczności, które umożliwiają realizację Konwencji CMR i moc dowodową w przypadku sporów. Międzynarodowy list przewozowy stanowi także dowód miejsca załadunku i rozładunku oraz jest dokumentem obowiązkowym przy przekraczaniu granicy celnej.
2. Zgodnie z Protokołem dodatkowym do Konwencji o umowie przewozu w międzynarodowym drogowym transporcie towarowym (CMR) dotyczącym elektronicznego listu przewozowego z dnia 20.02.2008 roku, elektroniczny list przewozowy zgodny z postanowieniami tego protokołu dodatkowego uważany jest za równoważny listowi przewozowemu określone w Konwencji CMR, a zatem ma taką samą moc dowodową i skuteczność jak list przewozowy. Elektroniczny list przewozowy oznacza list przewozowy wystawiony za pomocą środków komunikacji elektronicznej przez przewoźnika, nadawcę lub inną stronę zainteresowaną wykonaniem umowy przewozu objętej Konwencją CMR, zawierający dane logicznie powiązane z komunikacją elektroniczną poprzez załączniki lub w inny sposób powiązane z komunikacją elektroniczną jednocześnie z jego wystawieniem lub po nim, tak że stają się częścią elektronicznego listu przewozowego. Zgodnie z postanowieniami niniejszego protokołu dodatkowego, list przewozowy, o którym mowa w Konwencji CMR, a także wszelkie prośby, oświadczenia, dyspozycje, prośby, zastrzeżenia lub inne komunikaty związane z wykonaniem umowy przewozu objętej Konwencją, mogą być wystawiane przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej.
3. Na każdą przesyłkę należy wystawić oddzielny list przewozowy CMR. Każda przesyłka wysłana przez jednego nadawcę do jednego odbiorcy i w jednym pojeździe lub zestawie traktowana jest jako osobna przesyłka. W jednym pojeździe może

znajdować się kilka oddzielnych przesyłek. Jeżeli przesyłka wymaga załadunku na kilka pojazdów, jeżeli przesyłka składa się z różnych rodzajów lub odrębnych części, nadawca lub przewoźnik ma prawo żądać wystawienia takiej liczby listów przewozowych, ile pojazdów ma być użytych lub ile rodzajów lub oddzielnych części przesyłki ma zostać załadowanych.

4. List przewozowy musi zawierać następujące dane:

- a. miejsce i data wydania,
- b. nazwę i adres nadawcy,
- c. nazwa i adres przewoźnika,
- d. miejsce i datę odbioru przesyłki (załadunek) oraz miejsce przeznaczenia (rozładunek),
- e. nazwa i adres odbiorcy (także numer VAT – numer identyfikacji podatkowej),
- f. zwyczajowa nazwa charakteru przewożonego towaru (oznaczenie towaru) i rodzaj opakowania; w przypadku rzeczy o charakterze niebezpiecznym – ich powszechnie przyjęte oznaczenie (zgodnie z umową ADR),
- g. liczbę sztuk, ich specjalne marki i numery,
- h. całkowitą wagę przesyłki lub ilość towaru wyrażoną w inny sposób, np. w m³ (jeżeli w liście przewozowym znajduje się wzmianka o urzędowym zważeniu lub przeliczeniu towaru, do listu przewozowego należy dołączyć dokument, który kierowca przekazuje odbiorcy przesyłki),
- i. koszty związane z transportem (import, opłaty dodatkowe, cła i inne wydatki powstałe od momentu zawarcia umowy do momentu dostarczenia przesyłki),
- j. instrukcje niezbędne do czynności celnych i innych czynności urzędowych (np. wskazane urzędy celne wjazdowe i wyjazdowe, które muszą także zgadzać się z danymi zawartymi w karnecie TIR, jeżeli jest on stosowany podczas transportu lub w innych dokumentach celnych),
- k. oświadczenie, że pomimo wszelkich zapisów stanowiących inaczej, przewóz podlega przepisom Konwencji CMR.

5. List przewozowy może zawierać także następujące dane:

- a. zakaz przeładunku,
- b. wydatki ponoszone przez nadawcę,
- c. cenę przesyłki oraz kwotę wyrażającą szczególne zainteresowanie dostawą,

- d. instrukcje nadawcy dla przewoźnika dotyczące ubezpieczenia przesyłki,
 - e. uzgodniony okres, w którym transport ma się odbyć,
 - f. wykaz dokumentów przekazanych przewoźnikowi.
6. Poszczególne strony uczestniczące w transporcie mogą wpisać do listu przewozowego inne dane, które uznają za przydatne.
7. Za wypełnienie listu przewozowego odpowiada nadawca. Dlatego też odpowiada on za prawidłowość danych zawartych w liście przewozowym, nawet jeśli odpowiednie dane zostały wpisane do listu przewozowego przez przedstawiciela przewoźnika na żądanie nadawcy. Nadawca odpowiada za wszelkie wydatki i szkody poniesione przez przewoźnika w wyniku niedokładności lub niekompletności:
- a. dane wymienione w ust. 3 pod literami b, d, e, f, g, h i j,
 - b. dane określone w ust. 4,
 - c. wszelkie inne dane lub instrukcje wydane przez niego w celu wystawienia listu przewozowego lub w celu ich zapisania w liście przewozowym.
8. Przyjmując przesyłkę do przewozu, przewoźnik sprawdzi prawidłowość danych zawartych w liście przewozowym dotyczących ilości sztuk oraz ich marki i numerów, a także widoczny stan przesyłki i jej opakowania. Jeżeli przewoźnik nie posiada odpowiednich środków pozwalających sprawdzić prawidłowość danych, wpisuje zastrzeżenia do listu przewozowego wraz z ich uzasadnieniem. Musi także uzasadnić wszelkie zastrzeżenia, jakie poczynił co do widocznego stanu przesyłki.
9. Przewoźnik zgłasza swoje zastrzeżenie na pierwszym egzemplarzu listu przewozowego przed jego przekazaniem nadawcy, do tego służy pole nr 18 formularza listu przewozowego CMR. Lista najczęściej wykorzystywanych rezerwacji przez przewoźników przedstawia się następująco:
- a. załadunek rezerwacji,
 - b. zabezpieczenie ładunku,
 - c. rozładunek i zabezpieczenie ładunku wykonali:
 - i. nadawca,
 - ii. kierowca w nieodpowiednich warunkach na żądanie nadawcy,
 - iii. odbiorca
 - iv. kierowca w nieodpowiednich warunkach na żądanie odbiorcy

10. Przewoźnik może sformułować i wprowadzić inne zastrzeżenia w polu 18 listu przewozowego CMR lub w inny odpowiedni sposób.
 11. List przewozowy jest, o ile nie udowodniono inaczej, wiarygodnym dokumentem zawarcia treści umowy przewozu, a także przyjęcia przesyłki przez przewoźnika. Jeżeli jednak list przewozowy nie jest dostępny, obowiązuje umowa przewozu, jeżeli udowodnione zostanie jej zawarcie w inny sposób.
 12. Elektroniczny list przewozowy musi zostać zweryfikowany przez strony umowy przewozu za pomocą wiarygodnego podpisu elektronicznego, zapewniającego powiązanie z elektronicznym listem przewozowym. O ile nie określono inaczej, metodę wykorzystującą podpis elektroniczny uważa się za wiarygodną, jeżeli podpis elektroniczny:
 - a. związany wyłącznie z podpisującym,
 - b. w stanie zidentyfikować sygnatariusza,
 - c. ustanowione w sposób pozostający pod pełną kontrolą podpisującego, oraz
 - d. powiązane z danymi, do których się odnoszą, tak aby można było wykryć wszelkie dalsze zmiany tych danych.
 13. Elektroniczny list przewozowy może zostać zweryfikowany inną metodą weryfikacji elektronicznej dopuszczoną przez porządek prawny państwa, w którym elektroniczny list przewozowy został wystawiony. Dane zawarte w elektronicznym liście przewozowym muszą być dostępne dla upoważnionej do tego strony umowy.
-

Artykuł XVI – Odpowiedzialność przewoźnika za uszkodzenie przesyłki i za nieprzestrzeganie warunków przewozu

1. Przewoźnik odpowiada za całkowity lub częściowy ubytek przesyłki albo jej uszkodzenie powstałe od chwili przyjęcia przesyłki do przewozu aż do chwili jej wydania, a także za przekroczenie terminu dostawy. Przewoźnik nie ponosi odpowiedzialności, jeżeli zaginięcie przesyłki, jej uszkodzenie lub przekroczenie terminu dostawy nastąpiło na skutek uprawnionego zlecenia, a nie na skutek zaniedbania przewoźnika, własnej wady przesyłki lub okoliczności, których przewoźnik nie może uniknąć i których skutków nie jest w stanie wyeliminować.
2. Zgodnie z Konwencją CMR przewoźnik jest zwolniony od odpowiedzialności, jeżeli zaginięcie lub uszkodzenie nastąpiło na skutek szczególnego niebezpieczeństwa związanego z jednym lub kilkoma z poniższych faktów:

- a. obsługa, załadunek, składowanie lub rozładunek przesyłki przez nadawcę, odbiorcę lub osoby działające w imieniu nadawcy lub odbiorcy,
 - b. naturalny charakter niektórych towarów, przez które ulegają one całkowitej lub częściowej utracie lub uszkodzeniu, wewnętrznemu zepsuciu, wyschnięciu, wyciekom, normalnemu rozkładowi lub działaniu owadów lub gryzoni,
 - c. niewystarczające lub nieprawidłowe oznaczenia lub numery przesyłek,
- 3. Uprawniony może uznać przesyłkę za utraconą bez dalszych dowodów, jeżeli nie została wydana w ciągu 30 dni od ustalonego terminu dostawy i jeżeli termin nie został uzgodniony w ciągu 60 dni od przyjęcia przesyłki do transportu przez przewoźnika.
 - 4. Jeżeli przewoźnik ma obowiązek naprawienia szkody polegającej na całkowitym lub częściowym zaginięciu przesyłki, odszkodowanie oblicza się od wartości przesyłki w miejscu i czasie jej przyjęcia do przewozu, według kursu waluty, a jeżeli nie, według normalnej ceny rynkowej.
 - 5. Odszkodowanie nie może przekroczyć 8,33 jednostek liczbowych, zwanych „specjalnymi prawami ciągnięcia – XDR” na kilogram brakującej lub uszkodzonej wagi brutto przesyłki. Wartość XDR w stosunku do EUR i innych walut deklaruje Międzynarodowy Fundusz Walutowy (www.imf.org). Oznacza to, że kurs wymiany XDR w stosunku do EUR jest liczony w dniu przyjęcia przesyłki przez przewoźnika do transportu.
 - 6. Jeżeli przekroczony został uzgodniony termin dostawy i osoba upoważniona udowodni, że szkoda powstała z tego powodu, przewoźnik obowiązany jest zapłacić szkodę jedynie do wysokości opłaty importowej.
 - 7. Dalsze szczegóły dotyczące odpowiedzialności przewoźnika określa Konwencja o umowie przewozu w międzynarodowym transporcie drogowym rzeczy (CMR) oraz odpowiednie Protokoły dodatkowe do Konwencji CMR
 - 8. W sprawach transportu objętych Konwencją CMR, skargę przeciwko przewoźnikowi, który wydał to zlecenie przewozowe, można zgłosić wyłącznie przed sądem państwowym na terenie Republiki Słowackiej.
-

Artykuł XVII – Warunki zmiany umowy przewozu i odstąpienia od umowy

- 1. Jeżeli wykonanie umowy przewozu zgodnie z warunkami określonymi w liście przewozowym lub elektronicznym liście przewozowym z jakiegokolwiek przyczyny nie

jest możliwe ze względu na przeszkody w transporcie, przewoźnik ma obowiązek zwrócić się o instrukcje do osoby upoważnionej do rozporządzania przesyłką (najczęściej jest to nadawca, spedytor, wyjątkowo np. odbiorca).

2. Jeżeli jednak okoliczności pozwalają na realizację transportu na warunkach odbiegających od warunków określonych w konosamencie (lub rozporządzeniach) lub elektronicznym liście przewozowym, a przewoźnik nie mógł otrzymać instrukcji od osoby upoważnionej w rozsądnym terminie, przewoźnik jest obowiązany podjąć takie działania, jakie uzna za najlepiej leżące w interesie osoby upoważnionej (np. zapobiegnięcie szkodzi, które wymuszają niezwłoczne działanie). Jeżeli po dotarciu przesyłki na miejsce doręczenia pojawiają się przeszkody w doręczeniu, przewoźnik ma obowiązek zwrócić się do nadawcy o instrukcje. Przewoźnik ma prawo do zwrotu wydatków poniesionych w związku z żądaniem lub wykonaniem dyspozycji, o ile wydatki te nie zostały poniesione z jego winy.
3. W wyjątkowych przypadkach przewoźnik może nawet przystąpić do sprzedaży przesyłki bez czekania na polecenie uprawnionego (najczęściej nadawcy), jeżeli przesyłka ulega szybkiemu zepsuciu lub jeżeli takie postępowanie jest uzasadnione stanem przesyłki lub jeżeli koszty składowania są nieproporcjonalne do wartości przesyłki. Może przystąpić do sprzedaży, jeśli w rozsądnym terminie nie otrzyma od osoby upoważnionej sprzecznych instrukcji. Procedurę sprzedaży reguluje porządek prawny i zwyczaje miejsca, w którym znajduje się przesyłka. Dochód ze sprzedaży po odjęciu kwot związanych z przesyłką (np. przesyłką) musi zostać udostępniony osobie uprawnionej (najczęściej nadawcy przesyłki).

Sekcja IV

Transport towarów niebezpiecznych

Artykuł XVIII – Podstawowe przepisy dotyczące transportu towarów niebezpiecznych

1. W transporcie drogowym można przewozić wyłącznie towary niebezpieczne, których przewóz jest dozwolony na mocy umowy międzynarodowej, którą związana jest Republika Słowacka (Europejska Umowa o transporcie drogowym towarów niebezpiecznych – ADR, zwana dalej „Umową ADR”); nie ma to zastosowania, jeśli chodzi o
 - a. przewóz towarów niebezpiecznych realizowany w całości w granicach obszaru zamkniętego

- b. ograniczone w czasie operacje drogowe z wyraźnie zidentyfikowanymi przedmiotami niebezpiecznymi, w tym przedmiotami zabronionymi, które zostały indywidualnie i wyjątkowo dopuszczone przez organ administracji drogowej, pod warunkiem spełnienia warunku, że bezpieczeństwo nie jest zagrożone.
- 2. Transport towarów niebezpiecznych na terytorium Republiki Słowackiej może odbywać się wyłącznie w sposób i na warunkach określonych w umowie ADR i określonych w ustawie nr. 56/2012 Zb. w sprawie transportu drogowego, z późniejszymi zmianami.
- 3. Przewóz towarów niebezpiecznych może odbywać się wyłącznie pojazdem spełniającym wymagania umowy ADR oraz przy użyciu zatwierdzonych i oznakowanych opakowań, statków, cystern i kontenerów. Podczas pakowania i innych czynności przed transportem, podczas załadunku, transportu i rozładunku towarów niebezpiecznych należy przestrzegać przepisów specjalnych, które ustalają typowe wymagania bezpieczeństwa dla pojazdów i sprzętu transportowego oraz sposoby ich użytkowania, przechowywania, czyszczenia oraz zasady postępowania i transportu materiałów wybuchowych i substancji chemicznych.
- 4. Przewoźnik wyznaczył jednego doradcę ds. bezpieczeństwa, posiada niezbędną bazę techniczną, pojazdy i sprzęt transportowy zgodnie z ust. 3 oraz załogi pojazdów i inne osoby zajmujące się załadunkiem, rozładunkiem lub inną obsługą towarów niebezpiecznych, które zostały przeszkolone przez doradcę ds. bezpieczeństwa. Doradcą ds. bezpieczeństwa może być wyłącznie osoba, która spełnia wymagania umowy ADR i posiada certyfikat kompetencji zawodowych doradcy ds. bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych (zwany dalej „certyfikatem kompetencji zawodowych doradcy ds. bezpieczeństwa”) wydany przez organ administracji transportowej na podstawie odbycia szkolenia i egzaminu, którego treść reguluje umowa ADR.
- 5. Załogi pojazdów przewoźnika biorące udział w przewozie towarów niebezpiecznych przestrzegają zasad postępowania i transportu, środków bezpieczeństwa przewidzianych do obsługi ich i ich transportu, stosują się do poleceń doradcy ds. bezpieczeństwa, a w przypadku zaistnienia wypadku drogowego lub innego wypadku z uwolnieniem towaru niebezpiecznego mają obowiązek minimalizować rozmiar szkód dla zdrowia ludzi i zwierząt, mienia i środowiska.
- 6. Każdy uczestnik załadunku, przeładunku, transportu i rozładunku towaru niebezpiecznego ma obowiązek zachowywać się w taki sposób, aby nie zwiększać przewidywalnego zagrożenia, jakie stwarza przewożony towar niebezpieczny.

Artykuł XIX - Obowiązki nadawcy i odbiorcy towarów niebezpiecznych

1. Nadawca towarów niebezpiecznych jest obowiązany przekazać do przewozu przesyłkę towarów niebezpiecznych odpowiadającą wymaganiom niniejszego prawa, oraz
 - a. upewnić się, że towary niebezpieczne są prawidłowo sklasyfikowane i sprawdzić, czy ich przewóz transportem drogowym jest dozwolony,
 - b. udostępnić przewoźnikowi informacje i dane w formie możliwej do sprawdzenia oraz, w razie potrzeby, wymagane dokumenty przewozowe i towarzyszące,
 - c. wpisać w dokumencie przewozowym dane wymagane Umową ADR,
 - d. używać wyłącznie opakowań, kontenerów na substancje sypkie oraz pojazdów-cystern, cystern wymiennych, cystern przenośnych i kontenerów-cystern, które zostały dopuszczone do transportu danych substancji i są oznaczone w wymagany sposób,
 - e. przestrzegać przepisów dotyczących sposobu przesyłania i ograniczeń przesyłania,
 - f. zapewnić, że opróżnione, nieoczyszczone i odgazowane cysterny lub opróżnione, nieoczyszczone pojazdy i kontenery do przewozu luzem są odpowiednio oznakowane znakami bezpieczeństwa oraz że opróżnione, nieoczyszczone cysterny są zamknięte i wykazują ten sam stopień szczelności, co cysterny pełne.
2. Jeżeli nadawca towarów niebezpiecznych działa na zlecenie osoby trzeciej, osoba trzecia ma obowiązek poinformować go na piśmie o przewozie towaru niebezpiecznego i udostępnić mu wszelkie informacje i dokumenty niezbędne do wykonania swoich obowiązków.
3. Odbiorca towaru niebezpiecznego ma obowiązek:
 - a. zabezpieczyć przesyłkę przed osobami trzecimi niezwłocznie po jej doręczeniu i bezpiecznie ją przechowywać,
 - b. sprawdzić przesyłkę, czy jest ona zgodna z dokumentami towarzyszącymi oraz z innymi wymaganiami wynikającymi z umowy ADR
4. Nadawca, odbiorca oraz każdy, kto uczestniczy w przewozie towarów niebezpiecznych poprzez pakowanie, napełnianie, załadunek, rozładunek lub inne manipulacje, podczas których może nastąpić wyciek towaru niebezpiecznego albo zagrożenie życia lub zdrowia ludzi lub zwierząt, szkody w mieniu albo zagrożenie dla środowiska, jest obowiązany wyznaczyć jednego lub więcej doradców ds.

bezpieczeństwa i przypisać im zgodnie z wymogami umowy ADR konkretne zadania, które mają zapewnić podczas przewozu towarów niebezpiecznych.

5. Pozostali uczestnicy przewozu towarów niebezpiecznych, biorący udział w ich pakowaniu, załadunku, napełnianiu i czyszczeniu cystern i innego sprzętu transportowego oraz rozładunku, zobowiązani są do wywiązania się ze swoich obowiązków i przestrzegania środków wynikających z umowy ADR oraz powierzenia obsługi towarów niebezpiecznych wyłącznie pracownikom przeszkolonym przez doradcę ds. bezpieczeństwa.

Artykuł XX – Obowiązki przewoźnika podczas przewozu towarów niebezpiecznych

1. Przewoźnik ma obowiązek zapewnić przewóz towarów niebezpiecznych zgodnie z wymogami ustawy nr. 56/2012 Zb. w szczególności o transporcie drogowym
 - a. sprawdzenia, czy dopuszcza się przewóz towarów niebezpiecznych przeznaczonych do przewozu transportem drogowym,
 - b. sprawdzić, czy nadawca przekazał wymagane informacje o przewożonym towarze niebezpiecznym przed rozpoczęciem przewozu, czy jednostki transportowe zawierają wymagane dokumenty, czy zamiast dokumentów papierowych zastosowano elektroniczne przetwarzanie danych lub elektroniczną wymianę danych, czy dane są dostępne podczas transportu w sposób co najmniej równoważny dokumentacji papierowej,
 - c. upewnić się wizualnie, czy pojazd i ładunek nie mają widocznych uszkodzeń, wycieków lub pęknięć oraz czy nie brakuje jakiegokolwiek części wyposażenia pojazdu posiadającego homologację typu,
 - d. upewnić się, że nie upłynął termin kolejnego badania pojazdów-cystern, cystern wymiennych, cystern przenośnych, kontenerów-cystern
 - e. sprawdzić, czy pojazd nie jest przeciążony,
 - f. sprawdzić, czy na pojeździe znajdują się naklejki bezpieczeństwa i wymagane oznaczenia,
 - g. upewnić się, że w pojeździe znajduje się specjalne wyposażenie zalecane w pisemnych instrukcjach na wypadek wypadku.
2. Przewoźnik ma obowiązek zadbać o to, aby załoga pojazdu w sposób widoczny zapoznała się z pisemnymi instrukcjami postępowania w razie wypadku i je zrozumiała.

Sekcja V

Transport żywności

Artykuł XXI – Przepis podstawowy dotyczący transportu żywności

1. Łatwo psującą się żywność można przewozić transportem drogowym zgodnie z wymaganiami Umowy o międzynarodowym transporcie żywności szybko psującej się i specjalistycznych środkach tego transportu (ATP), Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 853/2004 w sprawie higieny żywności, Ustawa NR SR nr 1/2004. 152/1995 Zb. w sprawie żywności i przepisów z nią związanych.
 2. W przypadku konieczności otwarcia środka transportu lub transportu np. w celu przeprowadzenia kontroli należy zadbać o to, aby żywność nie została poddana procedurom lub warunkom sprzecznym z postanowieniami Porozumienia ATP oraz Międzynarodowej Konwencji o harmonizacji kontroli granicznej w transporcie towarów.
 3. Istnieje możliwość utylizacji łatwo psującej się żywności, jeżeli podczas transportu nie zostały zachowane wymagane warunki temperaturowe, pod warunkiem wydania przez właściwy organ umawiającego się państwa zezwolenia na dalszą utylizację towaru zgodnie z wymogami higieny.
 4. Wymagania Porozumienia ATP nie mają zastosowania do przewozu żywności nieprzeznaczonej do spożycia przez ludzi.
 5. Przewoźnik nie ponosi odpowiedzialności za jakość i bezpieczeństwo zdrowotne żywności, którą otrzymuje od nadawcy do transportu.
-

Artykuł XXII – Obowiązki przewoźnika podczas przewozu żywności

1. Przewoźnik ma obowiązek posiadać ważne świadectwo zgodności środka transportu oraz środków transportu z wymaganiami umowy ATP przy przewozie w środku transportu żywności, które zawarte są w załącznikach umowy ATP. W przypadku innych artykułów spożywczych należy to uzgodnić w umowie przewozu.
2. Przewoźnik ma obowiązek zapewnić umieszczenie na środkach transportu lub środkach transportu znaków wyróżniających i danych zgodnie z załącznikami Umowy

ATP. Znaki należy usunąć niezwłocznie po tym, jak pojazd lub środek transportu przestanie spełniać normy wymienione w załączniku I do Porozumienia ATP.

3. Jeżeli nadawca lub odbiorca (w zależności od tego, kto zawiera umowę przewozu) określi w umowie przewozu wymagania dotyczące czyszczenia i dezynfekcji przestrzeni ładunkowej środka transportu oraz dokumenty, które to poświadczą, przewoźnik ma obowiązek zapewnić czyszczenie lub dezynfekcję i przedstawić wymagany dokument na żądanie nadawcy lub odbiorcy. Koszty związane z czyszczeniem lub dezynfekcją pokrywa z reguły osoba zamawiająca tę usługę, chyba że w umowie przewozu ustalono inaczej.
4. Przewoźnik, jeżeli przewozi żywność oraz składniki do jej produkcji, zobowiązany jest przestrzegać przepisów Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2007/2015. 852/2004 o higienie żywności i ustawa nr. 152/1995 Zb. w sprawie środków spożywczych ze zmianami i uzupełnieniami:
 - a. zapewnienia transportu żywności i składników do jej produkcji sprawnymi i odpowiednio wyposażonymi środkami transportu oraz transportu w sposób zapewniający zachowanie ich bezpieczeństwa i jakości,
 - b. dbać o czystość środków transportu i przeprowadzać ich dezynfekcję,
 - c. korzystania wyłącznie z takich środków transportu i transportu, których ściany i inne części mające kontakt z żywnością są wykonane z materiału niekorozyjnego i nie wpływają w żaden inny sposób negatywnie na bezpieczeństwo lub jakość żywności, a także są gładkie, łatwe do czyszczenia i dezynfekcji,
 - d. zapewnić skuteczną ochronę przewożonej żywności przed gryzoniami, ptakami, owadami, kurzem i innymi zanieczyszczeniami oraz przewozić ją w takich warunkach, aby podczas transportu jej temperatura nie wzrosła ani nie spadła, co mogłoby niekorzystnie wpłynąć na bezpieczeństwo i jakość żywności.
 - e. zapewnić oddzielny transport niezgodnych typów produktów, co wzajemnie wpływa na ich bezpieczeństwo i jakość

Artykuł XXIII - Obowiązki nadawcy i odbiorcy podczas transportu żywności

1. Nadawca ma obowiązek zadbać o to, aby dokument przewozowy zawierał nazwę żywności.

2. Nadawca ma obowiązek dołączyć do dokumentu przewozowego wszystkie niezbędne inne dokumenty, które powinny towarzyszyć określonej żywności podczas transportu.
3. Nadawca, jeśli jest to wymagane, jest obowiązany podać wymagania dotyczące temperatury przestrzeni ładunkowej środka transportu nawet w przypadku przewozu żywności, która nie jest wymieniona w załącznikach Umowy ATP w zleceniu transportowym, umowie przewozu lub dokumencie przewozowym, które przewoźnik otrzymuje z dużym wyprzedzeniem przed transportem.
4. Nadawca ma obowiązek zadbać o to, aby temperatura żywności, którą przekazuje przewoźnikowi do przewozu, była temperaturą, jakiej przewoźnik wymaga utrzymania w czasie przewozu.
5. Nadawca ma obowiązek, jeżeli jest to wymagane, określić w umowie przewozu wymagania dotyczące czyszczenia i dezynfekcji przestrzeni ładunkowej środka transportu oraz dokumenty, których będzie wymagał od przewoźnika w celu czyszczenia i dezynfekcji.
6. Kontrola i pomiar temperatury żywności przez nadawcę lub odbiorcę muszą być przeprowadzane w taki sposób, aby żywność nie była narażona na działanie niepożądanych warunków z punktu widzenia bezpieczeństwa i jakości żywności. Przed załadunkiem lub rozładunkiem żywności należy przeprowadzić kontrolę i pomiary. Procedur tych zwykle nie należy stosować podczas transportu, chyba że istnieją poważne wątpliwości co do zgodności temperatur żywności z zalecanymi temperaturami.
7. Jeśli to możliwe, kontrola temperatury żywności transportowanej do odbiorcy musi uwzględniać dane uzyskane przez sprzęt monitorujący podczas podróży przed wybraniem załadowanej łatwo psującej się żywności do pobierania próbek i procedur pomiarowych. Pomiaru temperatury żywności podczas rozładunku można dokonać wyłącznie w przypadku, gdy istnieją uzasadnione wątpliwości co do przestrzegania kontrolowanej temperatury podczas transportu.

Sekcja VI

Postanowienia końcowe

Artykuł XXIV – Procedura reklamacyjna

1. Okresy reklamacyjne i terminy przedawnienia dochodzenia roszczeń nadawcy lub odbiorcy wynikających z umowy przewozu z przewoźnikiem są określone dla krajowego transportu drogowego towarów realizowanego na terenie Republiki Słowackiej w Kodeksie handlowym i Kodeksie cywilnym.
 2. Terminy reklamacyjne oraz terminy przedawnienia dochodzenia roszczeń nadawcy lub odbiorcy wynikających z umowy przewozu z przewoźnikiem określone są dla międzynarodowego drogowego transportu towarowego w Konwencji o umowie przewozu w międzynarodowym transporcie drogowym towarów (CMR).
 3. Osoba upoważniona (przewoźnik lub nadawca) ma obowiązek dochodzić wszelkich praw wynikających z transportu u przewoźnika w formie pisemnej.
 4. Zwrotu kwoty zapłaconej za przewóz uprawniony jest (przewoźnik lub spedytor) żądać tylko wtedy, gdy można wykazać, że została ona uiszczona przewoźnikowi.
 5. Reklamacje i reklamacje dotyczące wypełnienia obowiązków wynikających z przepisów transportowych i ich postępowania przez przewoźnika zgodnie z przepisami reklamacyjnymi rozpatruje Słowacka Inspekcja Handlowa.
-

Artykuł XXV – Publikacja regulaminu drogowego transportu towarowego i jego ważność

1. Zgodnie z ustawą nr. 56/2012 Zb. w zakresie transportu drogowego przewoźnik opublikował niniejszy rozkład przewozów na swojej stronie internetowej oraz jest on dostępny także w siedzibie przewoźnika.
 2. Zgodnie z ustawą nr. 56/2012 Zb. Regulamin przewozowy opublikowany w transporcie drogowym stanowi część propozycji przewoźnika zawarcia umowy przewozu, a po jej zawarciu jego treść wchodzi w zakres umownych praw i obowiązków uczestników umowy.
 3. Przed podpisaniem umowy o przewóz rzeczy zleceniodawca transportu (przewoźnik) będący ładunkiem ma obowiązek zapoznać się z niniejszym regulaminem przewozu.
-

Artykuł XXVI – Zmiany w przepisach transportowych w drogowym transporcie towarowym

1. Wszelkie zmiany i uzupełnienia regulaminu przewozu obowiązują w dniu ich opublikowania i udostępnienia na stronie internetowej przewoźnika.

2. W przypadku istotnej zmiany lub istotnego uzupełnienia rozkładu przewozów przewoźnik zadba o jego publikację i udostępnienie w całości.

Niniejsze zlecenie transportowe zostało sporządzone przez certyfikowanego zarządzającego transportem zgodnie z ustawą nr. 56/2012 Zb. o transporcie drogowym z późniejszymi zmianami, z dnia 28.02.2025 r.